

Index Rerum,

- in Sententia appellabili sui natura facta condemnatione, & in fine mandare relaxari executoriales, est attentatum pendente termino ad appellandum, p. 117. n. 48
- Sententia lata contra rem iudicatam est nulla ipso iure, 127. n. 3
- Sententia absolutoria ob ineptum libellum non impedit alium bene conceptum noviter proponere, ibid. numero 4
- Sententia lata actis non integris, sed diminute transportatis, est nulla ipso iure, & quæ executionem non meretur, p. 128. n. 13
- Sententia actis diminutis dicitur lata ordine perturbato, ib. n. 28
- A Sententia, qua iudex reum absolvit à contestatione libelli cum vim diffinitivæ habeat, licet appellatur, p. 141. n. 45
- A Sententia lata super exceptione legitimationis personæ, sive affirmativæ, negativæ lata, ut in exemplis ibi, licet appellatur, ib. n. 46
- Sententia qua iudex pronunciat, clericum remittendum, vel remittit ad iudicem suum Ecclesiasticum, interlocutoria habens vim diffinitivæ dicitur, & ab ea appellatione emissa non delata vis fieri declaratur, p. 142. n. 61
- Sententia lata super exceptionibus peremptoriis, de quibus ibi, dicitur interlocutoria habens vim diffinitivæ, & ab ea licet appellatur, ib. n. 62. quod declarata si incidenter proponatur exceptiones dictæ aliàs si principaliter dicitur diffinitiva, ibidem, numero 62
- Sententia qua iudex declarat, tutorem interim non administrare, est interlocutoria, & non appellabilis, ib. n. 65
- Sententia diffinitiva, & processus factus à iudice post exceptionem legitimam oppositam, & ejus probationem ob eam dicitur attentatum, p. 143. n. 79
- Sententia qua iudex se recusatum vel non suspectum, declarat, dicitur interlocutoria, p. 144. n. 87
- A Sententia arbitratorum juris negativa, scilicet, recusationem non esse admittendam, aut causam non esse legitimam appellatio legitima, ib. n. 91
- A Sententia arbitratorum juris affirmativa, videlicet, iudicem legitime recusatum, non appellatur, ib. num. 96
- A Sententia arbitratorum, qua iudex legitime recusatus declarat potest ipsemet iudex recusatus appellare, ib. n. 91
- Sententia qua terminus assignatur, seu dilatio, ex interlocutoria, p. 156. n. 118
- A Sententia nimis longam dilationem concedente appellatur, si excedat terminum instantiæ, secus si non excedat, ib. n. 120
- Sententia super admittenda vel rejicienda probatione est interlocutoria, p. 147. n. 137
- Sententia lata super admittendis vel rejiciendis articulis est interlocutoria, ib. n. 140
- Sententia non facta publicatione, lata non valet, p. 138. n. 157
- A Sententia permittente appellationem in casu prohibito an liceat appellare, remissivè, p. 153. n. 193
- Sententia qua declaratur valere appellationem, seu posse appellare, est interlocutoria, habens vim diffinitivæ, ib.
- A Sententia lata negativa super recusatione licet appellare secus ab affirmativa, p. 154. n. 215. 216
- Sententia multæ est interlocutoria, quæ habet vim diffinitivæ, quæ revocari non potest, licet alii contra, remittitur tamen ob paupertatem, p. 151. n. 182
- A Sententia multæ vel ejus excessu licet appellare, remissivè, ib.
- Sententia desertionis est interlocutoria, quæ habet vim diffinitivæ, & lata super sententia diffinitiva est, & an ab ea appelletur, remissivè, ibid. numero 183
- Sententia super instantia peremptoria lata, est interlocutoria, quæ habet vim diffinitivæ, ib. n. 184. & ab ea appellatur licet, ibid.
- Sententia super attentatis an sit interlocutoria habens vim diffinitivæ discutitur, & an ab ea liceat appellare, remissivè, ib. n. 185
- Sententia interlocutoria ab observatione iudicii an habeat vim diffinitivæ discutitur, p. 152. n. 186
- Sententia qua quis in expensis damnatur, est interlocutoria habens vim diffinitivæ, si separatim à diffinitiva proferatur, secus si in diffinitiva, ib. n. 186. & ab ista interlocutoria expensarum appellatur, ibidem.
- Sententia interlocutoria quoad iudicem non transit in rem iudicatam, quominus queat revocare, p. 166. n. 19
- Sententiæ appellatione de diffinitiva intelligitur, p. 204. n. 4
- Sententia interlocutoria, si per dolum, aut injustitiam feratur, appellationem recipit, etiam ubi à diffinitiva prohibetur, p. 209. n. 77
- Idem est in Sententia, quæ fertur per latam culpam cum dolo æquiparetur, ib.
- Sententia lata per dolum iudicis nulla est, nec transit in rem iudicatam, ib. n. 78
- Sententia nulla executionem non meretur, ibidem n. 79
- Sententia quæ partim prohibet appellationem, partim verò permittit, continet favorem, & odium, p. 213. n. 3
- Sententia est individua, p. 214. n. 21
- Sententia non potest pro parte valere, & pro parte non valere, ib. n. 22
- Sententiæ tot, quot capitula, quando, pag. 216. num. 53
- Sententiæ tot sunt, quot causæ & capitula separabilia, p. 217. n. 64
- Sententia potest pro parte valere, & pro parte non, ubi sunt plura capitula separata, p. 218. n. 67
- Sententiæ tot sunt, quot summæ ex diversis causis debentur, ib. n. 69. ubi de exemplo.
- Sententiæ tot sunt, quot annuæ pensiones & distinctæ in petitione, ib. n. 70
- Sententia denominatur à potentiori, cui magis incalescit, p. 219. n. 90
- Sententia lata in possessorio pro actore turbato, & super proprietate pro reo, an sententia possessorii sit exequenda, ib. n. 94. & quid in profanis, p. 220. n. 95. & 99
- Sententia in beneficialibus lata super possessorio pro actore turbato, & super petitorio pro reo, si super utroque est actum, an sententia super possessorio sit exequenda, ib. n. 97. & 98
- Sententia lata pro reo turbato super possessorio, & pro actore super petitorio; an sententia super possessorio sit exequenda, ib. n. 99. & 100
- Sententia lata super principali & fructibus rei, si res non recipiat appellationem, nec fructus aut interesse, ib. n. 102
- Sententiæ additionis latæ contra debitorem executio suspenditur respectu tertii oppositoris, qui ab ea appellavit, p. 222. n. 131
- Sententia subrogati in locum ejus, à cuius sententia non appellatur, an recipiat appellationem, ibid. n. 134
- Sententia ita concepta, (si non exhibeat, tot solvat) conditio protestativa; cuius defectus per appellationem manifestatur, p. 223. 141
- Sententia, qua missio in possessionem ex lege si datur additur

& Verborum.

- additurque, ut ea apprehensa pro indiviso fiat partitio inter cohæredes, non dicitur mixturam continere, p. 223. n. 145
- Sententia an possit exequi pro pœna apposita in casu non partitionis, p. 224. n. 150
- Sententiæ ad centum, quæ si non solvant intra mensem, condemnet ad trecentos transacto termino fiet executio in pœna corporali, ib. n. 154
- A Sententia data super possessorio non appellatur, licet actum fuerit simul de petitorio, ib. n. 156
- Sententia lata generaliter restringitur ad prosequuta, ib. n. 159
- Sententia in possessorio regulatur à petitione, quando potest recipere petitionem juxta formam libelli, ib. num. 160
- A Sententia demolitionis novi operis denegatur appellatio, p. 229. n. 38
- A Sententia lata in observantia juris ita disponentis appellationi non defertur, p. 159. n. 19
- A Sententia reliquatorum, hoc est, de aliance, appellatio non datur, p. 260. n. 29
- Sententia non profertur, ubi deficit iudicium, & litis pendentiæ, p. 273. n. 27
- Sententia nulla sive interlocutoria, sive diffinitiva, etiam aliàs privilegiata, executionem non meretur, p. 249. n. 18
- A Sententia, qua elector suspenditur à voce activa & passiva, an appellari possit, itaut interim ejus votum seu suffragium valeat, pag. 293. num. 223, & 224
- Sententiam in beneficiis simplicibus exequendam appellatione pendente potest constitutione Sydonali induci, p. 298. p. 277
- Sententiam exequi in provisione cappellanæ, an in fundatione queat disponere fundator, ib. n. 282
- A Sententia diffinitiva, qua quis privatur beneficio ob non susceptos ordines necessarios, appellationi emissa an sit deferendum, p. 309. n. 43
- Sententia privationis, & aliarum pœnarum ob non susceptos ordines intra annum appellatio non suspendit, ib. n. 44. & 45
- Sententia privationis vel compulsionis suscipiendorum ordinum suspenditur per appellationem, ubi allegatur de legitimo impedimento, p. 310. n. 46
- Sententia ubi demonstrat causam jure reprobata, aliam appellans non tenetur exprimere cum illa notoriè constet, p. 314. n. 5
- A Sententia præstante alimento appellatio interposita non suspendit executionem, quia venter dilationem non patitur, p. 334. n. 1
- Sententia lata parte non obstante est nulla ipso iure, p. 331. n. 70
- A Sententia negativa lata contra agentem aliqua via privilegiata generaliter admittitur appellatio, p. 336. num. 19
- Sententia lata contra fabrum malleantem circa domum scholaris seu Doctoris, appellatio non admittitur, p. 339. num. 66
- A Sententia super reformatione portionis, seu alimentorum sive contra actorem sive contra alimentarium lata, licita est appellatio quoad utrumque effectum, p. 343. n. 13
- Sententia contra alimentarium lata si exqueretur, foret dare privilegium, cui jus negat, ib.
- A Sententia reformante pensionem ab antiquo constitutam super beneficio, ex quibus causis, & quando admittat appellationem suspensivam, ibid. num. 21
- Sententia quamvis sit stricti juris, tamen ex via attractiva continens unum trahitur ad aliud, sine quo illud unum super quo lata est, non potest fortiri effectum, p. 344. n. 40
- Salgado de Protect. Reg.
- Sententia lata super congruæ augmento causativè & incidenter præjudicat pensionario super diminutione pensionis, cum principaliter agatur de congruæ augmento, ib. n. 31
- Sententia inter duas Ecclesias contententes super jure decimandi admittit appellationem, pag. 348. num. 77
- Et etiam quando collector decimarum excedit modum, quia etiam datur appellatio, ib. n. 77
- Sententia lata pro solutione salarii, & mercedis famulorum, tunc meretur executionem non obstante appellatione si petatur à paupere, secus si à divite, ib. n. 81
- Sententia lata contra agentem aliqua via privilegiata, & non admittente appellationem an illam admittat quoad utrumque effectum, p. 357. n. 1
- Sententia in secunda instantia lata in favorem agentis via privilegiata revocatoria prioris contra illum lata, an executioni sit mandanda non obstante appellatione, ibid.
- Sententia secunda revocatoria primæ privilegiatæ, & jam executæ, an sit pariter executioni (altera revocata) mandanda, appellatione non obstante, ibidem.
- Sententia lata contra intentantem viam executivam, remedium possessorium, & petentem alimenta, & familia, appellationem admittit quoad utrumque effectum, ib. n. 2
- Sententia lata contra petentem missionem ex l. fin. C. de edito divi Adr. permittit appellationem suspensivam, p. 358. n. 3
- Idem est in Sententia negativa lata in aliis possessoris remediis, ib. n. 4
- Sententia lata contra actorem petentem alimenta licita est appellatio suspensiva, ib. n. 5
- Sententia negativa distributionis annonæ in usum militiæ admittit appellationem quoad utrumque effectum, ib. n. 7
- Sententia lata contra mulierem petentem dotem recipit suspensivam appellationem, licet lata in ejus favorem non suspendatur, ib. n. 8
- Sententia de non exequendo rem iudicatam aut obligationem Cameralem permittit appellationem suspensivam, ib. n. 10
- Sententia lata contra agentem via privilegiata, qui ab ea appellans revocatoriam illius obtinuit, hæc secunda revocatoria erit executioni mandanda, p. 359. n. 27
- Sententia lata in favorem rei conventi de folio intentato, in causa appellationis revocetur hæc secunda sententia lata in favorem Actoris, mittitur executioni non obstante appellatione, ib. n. 29
- Sententia secunda affirmativa, revocativa prioris negativæ simul lata sit, declarando primam nullam, an mereatur executionem, ib. n. 30
- Sententia in favorem creditoris in via executiva, quando nullo præcessit executio in secunda instantia an exequatur, p. 360. n. 37
- Sententia additionis executionem desiderans nihil interest, à primo, an à secundo iudice appellationis lata sit ut exequatur, ib. n. 39
- Sententia prima si vulneravit instrumentum guarentigiarum, scilicet, declarans illud falsum, aut usurarium, secunda revocatoria illius non meretur executionem, donec obtineat creditor tres conformes sententias, ib. n. 44
- Sententia qua est reus condemnatus, nititur sententiæ aut instrumento habenti executionem paratam & privilegium, at Sententia secunda, quo actor condemnatur, illi non nititur, se ejus privilegio repugnat, p. 361. n. 49
- Sententia secunda lata contra actorem revocatoria, prioris

prioris executiva virtualiter est negativa executionis, quo casu etiam in prima instantia actori licet appellare, p. 361. n. 50

Sententia adductionis si nulla seu iniqua sit manifeste, an iudex de appellatione cognoscens queat ea neglecta, exequi, & quo casu, ib. 51

Sententia seu iudicium ordinarii, cuius virtute ut magis idoneus electus fuit in possessionem Parochialis missus, licet in causa appellationis revocatum non amovetur à possessione, donec per tres sententias conformes vincatur, ib. n. 52

Sententia prima lata in curia contra possessorem beneficii sequestrum apponitur, tamen licet ipse possessor secundam per se obtineat, non revocatur sequestrum, p. 362. n. 61

Sententia prima, qua executioni petita locum non fore, est declaratum, & insuper Actor in expensis damnatus, licet patiat appellationem, tamen expensarum respectu mittenda executioni, ibid. numero 54

Sententia pro actore in alimentis, aut via executiva lata cuius executionem omisit petere, & lata est secunda sententia illius confirmatoria, poterit ejusdem petere executionem non obstante appellatione, quia efficitur appellabilis, nec censetur ejus privilegio renunciare, ib. n. 65

Secus è converso quando prima pro actore lata nondum executata, secunda illius revocatoria lata est, quia tunc prima non exequitur in secunda instantia, ibid. n. 66

Qua doctrina fallit in Parochiali vacante, ib. n. 66. remissive, & n. 33. cum seqq.

Sententia qua ex justa causa à jure probata ordinarius invitis etiam Rectoribus novam Parochialem erigit, declarat, exequitur (appellatione non obstante,) p. 368. n. 35

Sententia declaratoria, aliquem incidisse in poenam ipso jure impositam, an sit necessaria, pag. 377. numero 1

Sententia iudicis non debet esse melioris conditionis, quam sententia juris, & quemadmodum ab illius executor non appellatur, & ita nec debet appellari ab executione juris, p. 379. n. 18

Sententiam quia declaratur incompatible vacasse per adeptionem alterius, ac simul mandatur ejusdem fieri provisionem, non suspenditur per appellationem interjectam per detentatorem utriusque, prout decrevit Senatus Valisoletanus, pagina 381. numero 53

Sententia declaratoria ubi requiritur in privatione beneficii ob poenam, non ideo sequitur, quod appellatio sit admittenda si aliqua specialis ratione excludatur, ut in privatione ob non residentiam, p. 382. n. 68

Sententia declaratoria incurfus in poenam privationis ipso jure quoad appellationis prohibitionem, vestitur ex natura casus, cui adjicitur, ut si casus est appellabilis, à declaratoria appellatur, si inappellabilis; à declaratoria multo fortius prohibetur appellari, ib. n. 69

Sententia lata contra quoslibet Ministros justitiæ, putà, tabelliones, Alguazelos, executores, &c. ob varationem, vel excessum tangentem exercitium officii exequitur appellatione non obstante, p. 385. numero 3

Sententia lata in Syndicatu contra officialem jure Regio quomodo exequatur appellatione pendente, p. 386. n. 10. remissive.

Sententia nulla executionem non meretur, quæ & nomine sententiæ caret, p. 393. n. 9

Sententia lata non servatis terminis substantialibus iudicii est notorie nulla, atque nullitas insanabilis, p. 495. n. 31

Sententia amplius non dicitur notorie ex actis nulla & iniqua, quando ex adverso aliquid opponitur, quod dubitationem, aut offuscationem pariat, p. 396. n. 36

Sententia lata cum procuratore mortuo jam Domino majoratus possessore, an præjudicet successoribus, p. 594. n. 340. remissive.

Sententia lata contra possessorem majoratus à iudice qui revera iudex non erat, an præjudicet successoribus, ib. n. 341. remissive.

Et quid quando fuit lata à iudice recusato possessore majoratus à recusatione desistente, ib. num. 342. remissive.

Sententia lata per juramentum delatum possessori majoratus non præjudicat successoribus, p. 394. num. 342

Etiam si juramentum sit litis decisivum, ib. n. 343

Sententia lata per confessionem legitimi administratoris, non præjudicat Ecclesiæ præbendæ, aut successoribus, ibid. n. 345

Sententia ex sola confessione possessoris majoratus lata est, non nocet successoribus, secus si aliæ concurrant verisimiles probationes, ib. n. 347

Sententia lata ex confessione litigantis super nobilitate, non præjudicat filiis & successoribus, ibid. num. 348

Sententia lata individuis, aliis etiam non vocatis nocet, ib. 350

Sententia lata pro condominis feudatariis, cohæredibus, aut fideicommissariis, prodest & nocet condominis, &c. ib. n. 351

Sententia lata super servitute constituta, prodest & nocet confortibus, secus super constituenda, ibid. num. 352

Pluribus habentibus jus in solidum si ex his unus agat, Sententia contra eum lata consumit jus cæterorum, p. 350. n. 353

Exemplum redditur in popularibus actionibus, ib. num. 354

Opposito defectu ad infringendam electionem, lata Sententia pro electo, alterius præcluditur via ulterius opponendi, ib. n. 355

Et idem est in publicis iudiciis, ib. n. 356

Sententia adversus unum ex duobus reis credendi, nocet alteri, qui ex eadem causa jus habet, ib. num. 357

Sententia lata contra probantem fundum suum esse, & ad alterum spectare declarans, non dicitur nulla ipso jure, sed tantum, iniusta retractanda per viam appellationis, non nullitatis, p. 403. n. 148

Sententia qua declaratur aliquem non habere, jus patronatus, licet probaverit habere, tamen non potest dici nulla sed iniusta regulariter, ibidem, numero 149

Sententia lata in tam brevi tempore, tantæque festinatione, ut verisimiliter processus inspicere non potuerit, est nulla ipso jure, p. 308. n. 214

Sententia lata contra vel pro defuncto valet, quando procurator in vita fuisset per contestationem factus Dominus litis, vel quando Dominus satisdedit de iudicato solvendo, dummodo sententia concipiatur in persona procuratoris, p. 409. n. 236

Et quid si Dominus sine hærede decessit, etiam si Procurator sit in rem suam cessionarius, aut in causa possessionaria, p. 450. n. 137

Sententia contra mortuum valet, quando iudex ignoravit mortem, ib. n. 238

Sententia continens causam falsitas non exequitur in bonorum possessione secundum tabulas petita, p. 453. n. 114

Sententia de aperiendo testamento non recipit appellatio-

appellationem, quia celeritatem desiderat, p. 454. num. 120

Sententia negativa non trahit secum executionem à jure nec iudice, cum jus hoc illi privilegium attribuat, quando legitima sit appellatio, pagina 462. num. 82

Sententiæ secum executionem trahentis effectum suspendit appellatio legitima, ib. n. 83

Sententiæ executio fieri non potest durante termino ad appellandum, p. 464. n. 3

Sententia contra insignem Latronem ut excludat appellationem debet ferri cum expresso supposito insignis latronis, p. 467. n. 57

Sententia interlocutoria declarans notorium præcedente negatione rei admittit appellationem, ibid. numero 57

Sententia lata contra repertum in flagranti crimine non appellat suspensivè, p. 468. n. 66

Sententiæ tot sunt quot capitula separata in eadem sententia contenta, p. 469. 470. n. 4

Sententia in via executiva lata partim pro actore partim contra, à quo solus appellet quatenus contra, poterit capitulum separatum, à quo neutra pars appellavit, executioni mitti, p. 471. n. 27

Et etiam si reus executatus ab illo capitulo separato, quod contra se facit, appellat, quia nihilominus in viis executivis executio illius facienda est, & de ratione, ib. n. 28

Sententiarum trium conformitas impedit ulterius appellare, si sint interlocutoria, si ve diffinitiva, p. 474. n. 2

Tres Sententias qui contra se reportavit super aliquo articulo seu gravamine etiam diffinitivas debet iudicatis acquiescere, quia contra illum præsumptio juris est, ib. n. 6

A Sententiis quæ juris dispositione non transeunt in rem iudicatam, appellari tertio non potest, p. 475. num. 12

A Sententia quæ non transit in rem iudicatam non auditur quis appellans post decem dies, licet remedio non excludatur, ib. n. 15

A Sententiis interpolatis aut alternatim latis qua sit executioni mittenda, & in cujus partis favorem, ib. n. 16

Quatuor appellationes licet ab eodem articulo dentur, non tamen possunt requiri sex Sententiæ, ibid. num. 18

Sententiæ tres conformes in quolibet articulo exequuntur non obstante qualibet exceptione etiam nullitatis, ib. n. 19

Tres conformes Sententias aliquo pro se obtinente, impossibile est, ut altera pars alias tres habere possit in eodem articulo, ib. n. 20. & 24

Varia redduntur exempla si ve Sententiæ ferantur alternatim si ve interpolatis, si ve successivè, pro aliquo, ib. n. 21

Sententias tres conformes pro una parte dare non possumus, quin ab alia non demus duas appellationes præcedentes, p. 576. n. 24

Conformes Sententiæ dicuntur quæ conveniunt in qualitate & substantia, ib. n. 25

Sententia præjudicat ei qui vere representativè eadem est persona, ib. n. 27

Sententia in quo diffformes dicantur, ib. n. 29

Sententia alias duas confirmans cum aliquo novo gravamine seu additamento, quod aliis non adsit, recipit appellationem, licet in quo sit conformis exequatur hac appellatione, ib. n. 30. & n. 33. ubi declaratur.

Et tunc sententia quæ pro una parte est appellabilis, & pro alia inappellabilis, iudicatur dividua, ibidem num. 31

Sententia tertia aliquid de novo aliis addens, de quo sit actum in cæteris instantiis, tacite aut expressè non dicitur prima super additamento, sed ultima, ib. n. 33

Sententia ultima condemnans ad eandem summam, ad quam alia, sub conditione tamen quatenus facta calculo tanta summa debeatur, non exequitur, quousque conditio purificetur, p. 77. n. 44

Sententiæ non dicuntur conformes, si ultima lata sit non super desertione, ut in exemplis, ib. n. 45

Tamen cum transeat duæ in rem iudicatam ob desertionem & executionem merentur, ib. n. 46

Sententiæ quæ tendunt ad diversam finem, non dicuntur conformes, ib. n. 47

Sententiæ diversæ in tempore dicuntur diffformes, & datur exemplum, ib. n. 48

Sententiæ, altera absolvens, qui non est probatum, altera observatione iudicii, non sunt conformes, ib. n. 49

Tertia Sententia declarans alias duas præcedentes nullas, quæ postea est revocata per aliam declarantem validas priores, an illis ista ultima dicatur conformis, ib. n. 50

Et an tunc executio illarum sententiarum permittenda est non obstante appellatione ab hac ultima, p. 478. n. 51

Tertia Sententia alias duas latas super principali causa declarans nullas, dicitur prima respectu articuli nullitas, & quarta quæ illam revocat, dicitur secunda, & recipit appellationem, ibidem numero 52

Duabus sententiis super principali latis conformibus, si à secunda appelletur, & simul de nullitate agatur, tertia fertur illas ut nullas revocans, si quarta feratur priores duas confirmans, illis dicitur conformis, ib. n. 56

Quarum trium conformium super principali sit executio, licet appellari possit ab ea respectu nullitatis, ib. n. 57

A novo additamento Sententiæ licet possit appellari, tamen sententia exequitur in eo quod confirmis est aliis duabus, ib. n. 58

Sententiæ ut tanquam conformes exequantur, non est necesse, ut in toto sint conformes, sed in articulo conformi appellationem excludunt, ibidem numero 59

Sententiæ tres diversæ summæ in minori dicuntur conformes, si cui diminutio nocet, non appellat, ib. n. 60. & n. 64

Sententiæ quod dicantur conformes respectu majoris summæ simpliciter quia teneant, ibidem numero 61

Sententias tres non dici conformes respectu majoris summæ nec exequendas, qui teneant, ib. n. 63

Duæ Sententiæ quando exequendæ sint vigore statuta idem illis iudicandum est, ac de tribus conformibus, p. 479. n. 69

De exceptionibus expositis tribus Sententiis vel duabus conformibus iusta statutum qui videndi, ib. num. 70

Conformes quæ sententiæ dicantur, de litationibus & ampliationibus, ibid. n. 71

Sententia lata super impotentia appellandi est interlocutoria, p. 480. n. 1

Sententia lata super articulo juris est interlocutoria, ib. n. 2

Sententia lata super impotentia appellandi, licet sit interlocutoria habet vim diffinitivæ, ib. n. 3. & n. 6. vide n. 49

Duæ Sententiæ ubi sic se habent, ut una veniat in executionem alterius, si non potest appellari à prima, nec poterit appellari à secunda, p. 481. num. 17